

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 273

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 martie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
60. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre România și Confederația Elvețiană privind cooperarea în combaterea terorismului, criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, precum și a altor infracțiuni transnaționale, semnat la București la 19 septembrie 2005	2	nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora.....	7–9
Acord între România și Confederația Elvețiană privind cooperarea în combaterea terorismului, criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, precum și a altor infracțiuni transnaționale	2–6	Decizia nr. 161 din 28 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local	10–12
339. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre România și Confederația Elvețiană privind cooperarea în combaterea terorismului, criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, precum și a altor infracțiuni transnaționale, semnat la București la 19 septembrie 2005.....	6	Decizia nr. 162 din 28 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice.....	12–14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 160 din 28 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		262. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 1.351/2001 privind atestarea domeniului public al județului Harghita, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita.....	14–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Acordului dintre România și Confederația Elvețiană privind cooperarea în combaterea terorismului, criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, precum și a altor infracțiuni transnaționale, semnat la București la 19 septembrie 2005****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre România și Confederația Elvețiană privind cooperarea în combaterea terorismului, criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, precum și a altor infracțiuni transnaționale, semnat la București la 19 septembrie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 22 martie 2006.
Nr. 60.

A C O R D**între România și Confederația Elvețiană privind cooperarea în combaterea terorismului, criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, precum și a altor infracțiuni transnaționale**

România și Confederația Elvețiană, denumite în continuare *părți contractante*, în spiritul relațiilor de prietenie și cooperare existente între părțile contractante, în dorința de a contribui la întărirea acestor relații,

convinse de importanța pe care o are cooperarea dintre autoritățile implicate în combaterea și prevenirea criminalității, în special în domeniul terorismului, al criminalității organizate, al traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori,

animate de dorința de a stabili și a completa cooperarea existentă deja între cele două părți contractante, respectând drepturile și obligațiile cetățenilor părților contractante, atente față de angajamentele internaționale și legislațiile naționale ale părților contractante, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Obiectul acordului

1. Prezentul acord vizează asigurarea cadrului juridic necesar pentru realizarea cooperării dintre părțile contractante, prin autoritățile lor competente și în limitele competențelor ce le sunt conferite de legislațiile lor naționale, precum și de angajamentele dreptului internațional.

2. Cooperarea cuprinde prevenirea și descoperirea infracțiunilor și investigațiile în materie, în special prin intermediul schimbului de informații, atât strategice, cât și operative, precum și al contactelor regulate dintre autoritățile competente la toate nivelurile.

ARTICOLUL 2

Domenii de cooperare

1. Părțile contractante cooperează și își acordă asistență, în special, în următoarele domenii:

- a) terorismul internațional și finanțarea acestuia;
- b) criminalitatea organizată, inclusiv furturile comise în grup;
- c) traficul ilicit sau alte operațiuni ilegale cu stupefiante, substanțe psihotrope și precursori;
- d) traficul cu ființe umane, traficul cu migranți și migrația ilegală;
- e) pedofilia, pornografia și exploatarea minorilor;
- f) traficul ilegal de organe și de țesuturi umane;
- g) sustragerea, producerea ilegală, posesia și traficul ilegal de arme de foc, muniție și explozibili, materiale nucleare sau radioactive, agenți chimici și biologici, bunuri și tehnologii supuse controlului destinației finale;
- h) infracțiuni contra patrimoniului cultural și istoric;

- i) alterarea și contrafacerea de monedă și de alte mijloace de plată sau de înscrisuri oficiale;
- j) achiziționarea ilegală și traficul ilicit de autovehicule;
- k) spălarea banilor și criminalitatea financiară;
- l) actele de corupție;
- m) criminalitatea informatică;
- n) infracțiunile privind mediul înconjurător.

2. În afara domeniilor de cooperare menționate la alin. 1, prezentul acord nu abilitază autoritățile competente ale părților contractante să coopereze în probleme de natură politică, militară și fiscală și nici în domeniul asistenței judiciare.

ARTICOLUL 3

Modalități de cooperare

Cooperarea dintre părțile contractante se realizează prin:

- a) schimb de informații și experiență în domeniile prevăzute la art. 2 alin. 1;
- b) coordonarea măsurilor sau operațiunilor convenite reciproc între autoritățile competente ale părților contractante;
- c) crearea de echipe comune și schimbul de specialiști în domeniile de interes reciproc;
- d) formarea și perfecționarea personalului.

ARTICOLUL 4

Schimb de informații și experiență

Părțile contractante se sprijină reciproc prin schimbul de date cu caracter personal și de altă natură, precum și de alte materiale, care se referă, în principal la:

- a) infracțiunile comise, în special la autorii acestora, la persoanele suspectate de a fi implicate în pregătirea și comiterea acestora, la celelalte persoane implicate, la împrejurările comiterii infracțiunilor și la măsurile luate;
- b) organizarea entităților teroriste sau a grupurilor infracționale organizate, modalitățile de operare a acestora și finanțarea lor;
- c) pregătirea infracțiunilor, în special a actelor de terorism îndreptate împotriva intereselor unei părți contractante;
- d) obiectele folosite în comiterea de infracțiuni, inclusiv mostrele unor asemenea obiecte și produsele rezultate din aceste infracțiuni;
- e) rezultatele cercetărilor penale și ale cercetărilor la fața locului referitoare la infracțiunile comise;
- f) metodele și mijloacele de lucru, precum și tehnicile de cercetare;
- g) acțiunile și operațiunile speciale preconizate, ce pot prezenta interes pentru cealaltă parte contractantă;
- h) documentația de natură conceptuală și analitică, precum și literatura de specialitate;
- i) prevederile de drept intern care au legătură cu prezentul acord, precum și orice modificare a acestora;
- j) cunoștințele dobândite de către autoritățile competente în cadrul activităților acestora sau al participării la conferințe ori reuniuni internaționale, în special cele referitoare la noile forme de criminalitate.

ARTICOLUL 5

Coordonare

1. Dacă va fi necesar, autoritățile competente ale părților contractante vor lua măsuri în vederea asigurării pe teritoriul propriu a coordonării angajamentelor operative cu privire la:

- a) cercetarea și identificarea obiectelor și persoanelor care au săvârșit infracțiuni sau care sunt implicate în orice mod în săvârșirea acestor infracțiuni, inclusiv realizarea măsurilor pentru identificarea și confiscarea bunurilor provenite din infracțiuni;
- b) identificarea persoanelor dispărute;
- c) utilizarea de tehnici speciale de investigare, precum livrările supravegheate, punerea sub observație și investigațiile sub acoperire;
- d) protecția martorilor, a victimelor și a altor persoane pentru a împiedica lezarea integrității lor fizice sau orice alt pericol grav ce rezultă din urmărirea penală;
- e) planificarea și realizarea programelor comune de prevenire a criminalității.

2. Pentru coordonarea acestor angajamente operative, părțile contractante pot, la nevoie, să își furnizeze reciproc echipamente și tehnologie.

3. Autoritățile competente ale părților contractante pot organiza întâlniri ale experților în vederea coordonării angajamentelor operative.

ARTICOLUL 6

Echipe comune

1. Dacă va fi necesar, autoritățile competente ale părților contractante vor constitui echipe comune de analiză și grupuri mixte de lucru, control, observare și anchetă în cadrul cărora funcționarii uneia dintre părțile contractante își vor asuma funcțiile de consiliere și de asistență, cu ocazia misiunilor pe teritoriul celeilalte părți contractante, fără a fi competenți să exercite în mod independent acte care să aducă atingere suveranității acestui stat. Funcționarii vor respecta, printre altele, instrucțiunile ce le sunt date de partea contractantă pe teritoriul căreia își desfășoară activitatea.

2. Părțile contractante vor acorda funcționarilor care sunt în misiune pe teritoriul celeilalte părți contractante aceeași protecție și asistență ca și propriilor lor funcționari.

3. În privința raporturilor lor de serviciu, a condițiilor de angajare și a statutului disciplinar, funcționarii părților contractante se supun legislațiilor lor naționale.

4. Atunci când funcționarii unei părți contractante sunt în misiune pe teritoriul celeilalte părți contractante, prima parte contractantă este responsabilă pentru daunele pe care funcționarii săi le cauzează în timpul desfășurării misiunii, în conformitate cu legislația părții contractante pe al cărei teritoriu se efectuează misiunea.

5. Partea contractantă pe teritoriul căreia sunt produse daunele prevăzute în alin. 4 asigură repararea acestora în condițiile aplicabile daunelor provocate de propriii săi cetățeni.

6. Partea contractantă ai cărei funcționari au cauzat pagube oricărei persoane pe teritoriul celeilalte părți contractante va rambursa integral acesteia din urmă.

sumele pe care le-a plătit victimelor sau împruterniciților acestora.

7. Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți și prin derogare de la prevederile alin. 6, fiecare parte contractantă va renunța, în cazul prevăzut la alin. 4, să solicite celeilalte părți contractante rambursarea cheltuielilor pentru daunele pe care le-a suferit.

8. Funcționarii unei părți contractante care acționează pe teritoriul altei părți contractante sunt asimilați funcționarilor acesteia în ceea ce privește infracțiunile cărora le-ar fi victime sau pe care le-ar comite.

ARTICOLUL 7

Formare și perfecționare

1. Părțile contractante se vor sprijini reciproc în pregătirea și perfecționarea personalului, în special prin:

- a) participarea la cursuri de pregătire în limbile oficiale ale celeilalte părți contractante sau în limba engleză;
- b) organizarea de seminarii, exerciții și antrenamente în comun;
- c) pregătirea de specialiști;
- d) informarea reciprocă privind principiile de instruire și delegarea de experți;
- e) invitarea de observatori în timpul exercițiilor.

2. Părțile contractante vor încuraja în orice alt mod schimbul de experiență și cunoștințe.

ARTICOLUL 8

Procedură și costuri

1. Cererile de informații, de măsuri coordonate sau de alte mijloace de asistență trebuie să fie realizate în scris și să conțină motivele pe baza cărora se face solicitarea. Dacă va fi necesar, aceste cereri vor putea fi transmise prin fax sau e-mail, în condițiile în care conținutul lor permite transmiterea în această formă. În caz de urgență, părțile contractante vor putea adresa o cerere orală ce va trebui imediat confirmată în scris.

2. În cazuri speciale, autoritățile competente își vor comunica reciproc, fără solicitare prealabilă, informațiile considerate ca fiind importante pentru sprijinirea părții contractante destinate în prevenirea amenințărilor concrete privind securitatea națională și ordinea publică sau în lupta împotriva altor infracțiuni.

3. Cererile de asistență reciprocă se soluționează în mod direct de către autoritățile competente, cu condiția ca legislația internă să nu prevadă că acestea sunt de competența autorităților judiciare. Dacă autoritatea de poliție care a primit cererea de asistență nu este competentă să o soluționeze, aceasta o va înainta către autoritatea competentă.

4. Autoritățile competente ale părții contractante, care au primit cererea prevăzută la alin. 1, răspund la aceasta în cel mai scurt timp posibil. Ele pot cere informații suplimentare dacă le consideră necesare pentru a răspunde la solicitarea celeilalte părți contractante.

5. Fiecare parte contractantă poate refuza, total sau parțial, să ofere informații ori asistență, în cazul în care consideră că acest fapt poate amenința suveranitatea sa, securitatea sa națională sau orice alt interes important, dacă solicitarea nu este în concordanță cu legislațiile

naționale ale părților contractante ori dacă îndeplinirea solicitării contravine acestor legislații sau angajamentelor internaționale.

6. Autoritățile competente se vor informa reciproc, în scris și motivat, în cazul refuzării cererii de informare sau de asistență.

7. Fiecare autoritate competentă poate stabili condiții cu privire la îndeplinirea unei cereri sau la modul de utilizare a rezultatelor obținute prin aceasta, condiții ce sunt obligatorii pentru autoritățile competente ale celeilalte părți contractante.

8. Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile rezultând din aplicarea prezentului acord, sub rezerva măsurilor de coordonare prevăzute la art. 5, pentru care suportarea cheltuielilor este stabilită de comun acord, în scris, de la caz la caz, de către autoritățile competente.

ARTICOLUL 9

Atașaii de poliție

1. Autoritățile competente ale părților contractante pot încheia acorduri speciale care să permită numirea pe lângă cealaltă parte contractantă, pentru o durată determinată sau nedeterminată, de atașai de poliție care să beneficieze de statut diplomatic, în sensul Convenției de la Viena din 18 aprilie 1961 privind relațiile diplomatice.

2. Numirea de atașai de poliție are ca scop promovarea și accelerarea cooperării, în special prin asistență la executarea procedurilor de întraajutorare polițienească sau judiciară în materie penală.

3. Atașaii de poliție își vor asuma funcții de consiliere și de asistență, fără a fi competenți pentru exercitarea autonomă a actelor de suveranitate. Ei vor pune la dispoziție informații și își vor executa misiunile pe baza instrucțiunilor ce le vor fi date de partea contractantă care îi detașează.

ARTICOLUL 10

Protecția datelor

Protecția datelor cu caracter personal, schimbate între părțile contractante în cadrul prezentului acord, este garantată în conformitate cu legislațiile naționale ale părților contractante, cu angajamentele internaționale și cu respectarea următoarelor prevederi:

a) datele cu caracter personal sensibile și profilurile de personalitate, în sensul art. 6 din Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protecția datelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, nu pot fi schimbate decât în situația în care se va dovedi absolut indispensabil și doar în legătură cu alte date;

b) datele transmise nu vor putea fi utilizate decât în scopurile pentru care prezentul acord prevede transmiterea unor astfel de date și în condițiile stabilite de partea contractantă expeditoare; utilizarea unor astfel de date în alte scopuri nu va fi posibilă decât după autorizarea scrisă, prealabilă, a părții contractante expeditoare, precum și cu respectarea legislației părții contractante destinate;

c) la cererea părții contractante expeditoare, partea contractantă destinatară va informa cealaltă parte contractantă asupra modului în care a utilizat datele și asupra rezultatelor obținute;

d) datele sunt utilizate exclusiv de către autoritățile judiciare sau polițienești ori de către o altă autoritate cu atribuții în lupta împotriva criminalității și terorismului, desemnată de părțile contractante. Părțile contractante își vor comunica lista autorităților competente pentru utilizarea datelor. Transmiterea ulterioară a datelor către alte autorități este supusă consimțământului prealabil, în scris, al părții contractante expeditoare;

e) partea contractantă expeditoare este obligată să asigure exactitatea datelor puse la dispoziție, necesitatea și corelarea acestora cu scopul urmărit prin comunicare. În această privință, ea se va conforma restricțiilor de transmitere prevăzute de legislațiile naționale respective. Dacă se dovedește faptul că au fost transmise date inexacte sau care nu ar fi trebuit transmise, partea contractantă expeditoare va informa imediat partea contractantă destinatară. Aceasta din urmă este obligată să rectifice sau să distrugă datele în cauză;

f) persoana ale cărei date au fost transmise va fi informată, la cerere, asupra informațiilor care o privesc și asupra utilizării prevăzute pentru acestea. Dreptul persoanei de a fi informată este guvernat de legislația națională a părții contractante pe teritoriul căreia a fost depusă cererea. Se va da curs cererii persoanei în cauză numai după obținerea acordului prealabil, scris, al celeilalte părți contractante;

g) în momentul transmiterii datelor, partea contractantă expeditoare poate indica celelalte părți contractante termenele de păstrare, conform legislației sale naționale. Independent de aceste termene, datele vor fi distruse imediat ce se va dovedi că acestea nu sunt necesare pentru scopul în care au fost comunicate. Partea contractantă expeditoare trebuie să fie informată despre distrugerea datelor ce au fost transmise și despre motivele acestei distrugerii. În cazul denunțării prezentului acord, toate datele transmise în baza acestuia trebuie să fie distruse;

h) fiecare parte contractantă este obligată să consemneze transmiterea, primirea și distrugerea datelor. Această consemnare va indica în special motivele transmiterii, autorităților implicate și motivele distrugerii;

i) nici o parte contractantă nu poate invoca faptul că cealaltă parte contractantă a transmis date inexacte sau care nu ar fi trebuit transmise, pentru a se degreva de răspunderea ce îi revine, potrivit legislației sale naționale, față de persoana lezată. Dacă părții contractante îi revine obligația de despăgubire, pe motiv de utilizare a unor date inexacte sau care nu ar fi trebuit transmise, partea contractantă expeditoare va rambursa părții contractante destinatară în integralitate suma alocată cu titlu de despăgubire;

j) părțile contractante au obligația să protejeze eficient datele cu caracter personal împotriva accesului și difuzării neautorizate, pierderii, alterării și distrugerii acestora.

ARTICOLUL 11

Protecția informațiilor clasificate

1. Părțile contractante vor lua măsuri împotriva divulgării și pentru protecția fizică a informațiilor, potrivit nivelului de clasificare stabilit de partea contractantă care furnizează aceste informații și conform propriilor legislații naționale.

2. Informațiile clasificate nu vor fi utilizate decât în scopul pentru care au fost furnizate.

3. Informațiile clasificate nu pot fi utilizate decât de către autoritățile polițienești sau de altă autoritate de prevenire ori reprimare a criminalității, abilitată să prelucereze astfel de informații. Multiplicarea ori transmiterea către un stat terț sau către o altă autoritate a unor astfel de informații, documente, tehnici, tehnologie ori mostre, dobândite ca urmare a cooperării, nu este permisă decât cu consimțământul scris al autorității competente care le-a furnizat.

4. Cu ocazia transmiterii informațiilor clasificate conform legislației sale naționale, partea contractantă expeditoare va determina în scris condițiile de utilizare a acestora. Partea contractantă destinatară va respecta protecția solicitată pentru aceste informații clasificate. Partea contractantă expeditoare poate decide în orice moment modificarea acestor condiții de clasificare sau să renunțe la ele.

5. Părțile contractante vor lua măsurile necesare ca accesul la informațiile clasificate să se limiteze la persoanele care au nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin și care dispun de o autorizație de acces, în conformitate cu prevederile legislației lor naționale.

6. În cazul încălcării măsurilor de securitate, ce conduce la pierderea sau suspiciunea de divulgare a informațiilor clasificate unor persoane neautorizate, partea contractantă destinatară va informa imediat partea contractantă expeditoare. Partea contractantă destinatară va desfășura fără întârziere o investigație, în conformitate cu legislația sa, cu asistența părții contractante expeditoare, pentru cazul în care aceasta o solicită. Partea contractantă destinatară va informa cealaltă parte contractantă asupra circumstanțelor cazului, măsurilor adoptate și rezultatului investigațiilor.

7. Fiecare parte contractantă va comunica fără întârziere celelalte părți contractante orice schimbare a legislației sale, care ar putea afecta protecția informațiilor clasificate.

ARTICOLUL 12

Organe de punere în aplicare

1. Autoritățile competente ale părților contractante, respectiv, pentru România, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Român de Informații, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției și, pentru Confederația Elvețiană, Departamentul federal de justiție și poliție, vor desemna și vor comunica pe cale diplomatică, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului acord, organele de punere în aplicare (denumirile, numerele de telefon, fax, e-mail și alte adrese de contact importante) care cooperează direct și operativ potrivit domeniilor lor de competență, precum și persoanele de contact (numele și funcțiile).

2. În derularea activităților de cooperare, organele de punere în aplicare ale părților contractante vor folosi limba engleză sau o altă limbă stabilită de comun acord între ele.

3. Pentru realizarea și dezvoltarea cooperării, autoritățile competente ale părților contractante, în limitele competențelor lor legale, pot încheia protocoale adiționale

de cooperare, cu respectarea legislațiilor naționale ale părților contractante.

4. Se instituie o comisie mixtă, compusă din reprezentanți ai părților contractante, ce se va întâlni la intervale periodice pentru a face bilanțul aplicării cooperării instituite prin prezentul acord, pentru evaluarea calității, pentru a discuta despre noile strategii și pentru a determina dacă sunt necesare completarea și dezvoltarea acestei cooperări.

5. Autoritățile competente își vor comunica fără întârziere orice modificare ce intervine, referitor la organele de punere în aplicare, la competențele sau la coordonatele menționate în prezentul articol.

ARTICOLUL 13

Relații cu alte acorduri existente

Prezentul acord nu afectează drepturile dobândite și obligațiile asumate de părțile contractante, ce decurg din alte acorduri internaționale la care acestea sunt parte.

ARTICOLUL 14

Reglementarea diferendelor

Orice diferende în interpretarea sau în aplicarea prezentului acord vor face obiectul unor consultări între părțile contractante.

Pentru România,
Vasile Blaga,
ministrul administrației și internelor

ARTICOLUL 15

Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări, transmisă pe cale diplomatică, prin care este comunicată celeilalte părți contractante îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

2. Prezentul acord poate fi modificat de comun acord, iar modificările vor intra în vigoare conform procedurii prevăzute la alin. 1.

ARTICOLUL 16

Denunțarea

Prezentul acord se încheie pentru o durată nedeterminată și va putea fi denunțat sau suspendat oricând, prin intermediul unei notificări scrise, adresată celeilalte părți contractante. Denunțarea își va produce efectele la 6 luni după primirea acestei notificări, iar suspendarea, la 30 de zile după aceasta.

Semnat la București la 19 septembrie 2005, în câte două exemplare originale, fiecare în limbile română și franceză, toate textele fiind egal autentice.

Pentru Confederația Elvețiană,
Christoph Blocher,
consilier federal la Departamentul Federal
de Justiție și Poliție

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre România și Confederația Elvețiană privind cooperarea
în combaterea terorismului, criminalității organizate,
a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope
și precursori, precum și a altor infracțiuni transnaționale,
semnat la București la 19 septembrie 2005**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre România și Confederația Elvețiană privind cooperarea în combaterea terorismului, criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, precum și a altor infracțiuni transnaționale, semnat la București la 19 septembrie 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 martie 2006.
Nr. 339.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 160**

din 28 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobifon” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.121/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin avocat Ana Diculescu-Șova, precum și Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, prin directorul direcției juridice Vlad Mihai Cercel. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia, susținând că prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 126 din Constituție, deoarece Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații are competența de a stabili că anumite acțiuni sau inacțiuni ale operatorilor de telefonie mobilă constituie fapte ilicite, „arbitrar stabilite”, aplicând totodată sancțiuni pecuniare sub formă de amenzi administrative. Astfel, se încalcă principiul constituțional al separației puterilor în stat, prin imixtiunea Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații în activitatea puterii judecătorești, or „declanșarea răspunderii judecătorești și stabilirea condițiilor cerute pentru antrenarea acesteia aparțin întotdeauna instanțelor de judecată”. Arată că răspunderea administrativă, ca formă a răspunderii juridice, se angajează numai în cazurile în care prin acțiunile lor subiecții de drept administrativ săvârșesc o abatere administrativă sau contravențională expres prevăzută de lege. Întotdeauna, atunci când legiuitorul a considerat, în raport de natura juridică a relațiilor sociale reglementate, că refuzul subiecților de drept vizați de a da sau de a comunica informațiile solicitate de către o autoritate de reglementare într-un domeniu are un caracter ilicit, a prevăzut în mod expres fapta și a calificat-o drept

contravenție sau abatere administrativă. Or în cazul de față nu este vorba de constatarea și sancționarea unor fapte expres prevăzute de lege, ci de un veritabil act de jurisdicție, lipsit de o procedură contradictorie, prin care Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații poate „în mod discreționar să înfăptuiască justiția”. De asemenea, susține că prevederile de lege criticate aduc atingere și principiului constituțional al legalității, întrucât modalitățile de judecată și sancționare a faptelor nu sunt prevăzute de lege, ci lăsate la „liberul arbitru al acestei autorități”. Și, în fine, susține că stabilirea unei răspunderi administrative, în mod nemijlocit, de către această autoritate, altfel decât prin reglementarea expresă a faptei incriminate, lipsește de garanții dreptul la apărare. În susținerea celor de mai sus depune note scrise.

Reprezentantul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că aplicarea sancțiunii amenzii administrative, potrivit art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, pentru nefurnizarea informațiilor solicitate, nu constituie un act de înfăptuire a justiției, ci reprezintă o expresie a puterii publice prin care Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, ca organ al administrației publice centrale din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, asigură punerea în executare a legislației în domeniu. Atunci când legiuitorul a dorit să confere atribuții administrativ-jurisdicționale unui organ al administrației publice, a menționat acest lucru în mod expres. În ce privește susținerea autorului excepției că prevederile de lege criticate ar contraveni principiului constituțional al legalității, arată că nici o dispoziție constituțională nu interzice legiuitorului dreptul de a institui amenzi administrative. De altfel, aplicarea de amenzi administrative de către această autoritate nu constituie un caz singular, legislația românească reglementând și alte situații când alte autorități ale administrației publice pot aplica amenzi administrative. În acest sens, dă ca exemplu Consiliul Concurenței, care, în virtutea atribuțiilor ce îi revin potrivit Legii concurenței nr. 24/1996, poate aplica amenzi administrative.

Referitor la susținerea autorului excepției că prevederile legale criticate ar încălca dreptul la apărare, arată că acest drept nu este îngrădit, deoarece, potrivit art. 38 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, decizia președintelui acestei autorități poate fi contestată în justiție, astfel că persoana amendată are posibilitatea de a folosi

toate mijloacele prevăzute de lege în susținerea apărării sale. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că Autoritatea de Reglementare în Comunicații nu desfășoară o activitate jurisdicțională, fiind un organ al administrației publice centrale, iar împotriva deciziei președintelui acestei autorități societatea comercială sancționată poate formula plângere pe calea contenciosului administrativ. În consecință, arată că textul de lege criticat este în concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.121/2004, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobifon” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că stabilirea unei răspunderi administrative de către Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, instituție aflată în subordinea Guvernului, în sarcina operatorilor de rețele de comunicații electronice, potrivit textului legal atacat, contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 126 alin. (1) din Constituție, întrucât conferă acestei autorități competențe jurisdicționale. Calificarea acțiunilor sau inacțiunilor operatorilor drept acte ilicite, precum și aplicarea unei amenzi administrative fără o procedură contradictorie contravin, în opinia sa, și dispozițiilor art. 24 din Constituție. Și, în fine, susține autorul excepției, ori de câte ori legiuitorul a considerat, în raport de natura relațiilor sociale reglementate, că anumite fapte au caracter ilicit, a prevăzut în mod expres care sunt acele fapte, precum și sancțiunea pentru săvârșirea lor.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, deoarece prin aplicarea unei amenzi administrative Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații nu înfăptuiește un act de justiție, ea fiind o autoritate administrativă, care, în cadrul activității de punere în executare a legilor în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, are și competența aplicării unor sancțiuni administrative și contravenționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, arătând că este opțiunea legiuitorului de a stabili sancțiuni

pentru încălcarea unor norme din domeniul comunicațiilor, având în vedere că aceste norme reglementează obiectivele generale ale serviciilor de comunicații electronice.

Avocatul Poporului consideră prevederile legale criticate ca fiind constituționale. Sancționarea cu amendă a refuzului de a furniza în mod complet și corect informațiile prevăzute de această ordonanță reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 14 august 2002, prevederi care au următoarea redactare:

— Art. 19 alin. (1) lit. a): „(1) *Autoritatea de reglementare poate obliga, prin decizie, operatorii la plata unor amenzi administrative în sumă de până la 30.000.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a-i determina:*

a) *să furnizeze în mod complet și corect, în conformitate cu solicitarea scrisă a autorității de reglementare, informațiile care le-au fost cerute conform prevederilor art. 11 alin. (3), art. 13 alin. (3) sau ale art. 17 alin. (1), precum și orice alte informații cerute în mod neechivoc de autoritatea de reglementare în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe;*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (4) — separația și echilibrul puterilor, art. 24 — dreptul la apărare și art. 126 — instanțele judecătorești.

Excepția a fost ridicată într-un litigiu ce are ca obiect contestarea în contencios administrativ a unei decizii emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, prin care Societatea Comercială „Mobifon” — S.A. din București a fost sancționată cu o amendă administrativă în sumă de 15.000.000 lei pe zi întârziere, pentru neexecutarea obligației de a transmite în mod complet și corect documentația solicitată.

Autorul excepției susține, în esență, că, datorită faptului că, potrivit textului de lege criticat, Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații poate aplica amenzi

administrative, ar rezulta că aceasta desfășoară o activitate jurisdicțională, substituindu-se instanțelor de judecată și încălcându-se astfel principiul constituțional al separației puterilor în stat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textul de lege criticat reglementează dreptul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații de a obliga, prin decizie, operatorii la plata unei amenzi în sumă de până la 30.000.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a-i determina să furnizeze, în mod complet și corect, în conformitate cu solicitarea scrisă a acestei autorități, informațiile ce le-au fost cerute, conform art. 11 alin. (3), art. 13 alin. (3) sau art. 17 alin. (1), de autoritatea de reglementare, în aplicarea prevederilor acestei ordonanțe.

Potrivit art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații este o instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Guvernului, care are rolul de a pune în aplicare politica națională în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale. Pentru realizarea acestor obiective, prin Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 a fost stabilit cadrul de reglementare a raporturilor dintre operatori și furnizori în privința accesului la rețelele de comunicații electronice și a interconectării acestora. În exercitarea atribuțiilor sale în acest domeniu, autoritatea de reglementare poate lua, potrivit art. 5 din această ordonanță, toate măsurile necesare pentru a asigura accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, cu respectarea principiilor eficienței economice și promovării concurenței. Astfel, această autoritate poate impune operatorilor și furnizorilor de rețele anumite obligații, pentru a căror nerespectare poate aplica sancțiuni administrative.

Examinând aceste prevederi, Curtea reține că posibilitatea unei autorități a administrației publice de a aplica sancțiuni administrative nu contravine dispozițiilor constituționale, reprezentând o manifestare firească a autorității de care beneficiază aceasta. Rațiunea reglementării are în vedere modalitatea de constrângere a

operatorilor de rețele de comunicații electronice de a respecta cadrul legislativ în care această autoritate are responsabilități.

De altfel, legislația română mai prevede și în alte situații posibilitatea aplicării unor amenzi administrative de către alte autorități ale administrației publice. Un exemplu îl constituie în acest sens Legea concurenței nr. 21/1996, ce reglementează competența Consiliului Concurenței de a aplica amenzi administrative agenților economici, pentru a-i obliga să furnizeze, în mod complet și corect, informațiile ce le-au fost cerute, în exercitarea atribuțiilor pe care le are. Or, potrivit textului de lege criticat, informațiile la care sunt obligați operatorii de rețele și de a căror nefurnizare completă și corectă sunt vinovați sunt cele pe care Autoritatea de reglementare le poate solicita potrivit prevederilor art. 11 alin. (3), ale art. 13 alin. (3) sau ale art. 17 alin. (1) din această ordonanță. Sancționarea cu amendă pentru neîndeplinirea unor obligații de către operatorii de rețele de comunicații electronice dă expresie preocupării statului de a proteja interesele naționale și de a descuraja comportamentul contrar acestor interese, fără a aduce atingere principiilor proclamate de Legea fundamentală.

Curtea constată că susțineri de neconstituționalitate asemănătoare, cu privire la un regim sancționator similar, au mai fost formulate în alte cauze, în legătură cu dispoziții de lege ce instituiau astfel de sancțiuni și care în opinia autorilor excepțiilor contraveneau dispozițiilor constituționale invocate și în speța de față. Astfel, prin Decizia nr. 5 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 13 februarie 2006, Curtea a decis că procedura prin care Consiliul Concurenței își îndeplinește atribuțiile stabilite de lege, în principal de a constata și sancționa practicile anticoncurențiale, nu impune caracterizarea activității Consiliului ca o activitate jurisdicțională, căci prin aceasta Consiliul nu soluționează un litigiu privind existența, întinderea sau exercitarea drepturilor subiective ale unei persoane — atribuții de esență activității jurisdicționale — și nici nu adoptă măsuri de tragere la răspundere juridică de competența instanțelor judiciare, ci efectuează operații tehnico-juridice de cercetare, deliberare și decizie, specifice inițierii și adoptării oricărui act administrativ.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobifon” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.121/2004 al Curții de apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 161

din 28 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, excepție ridicată de Societatea Comercială „Di Apollo” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.699/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă avocatul autorului excepției, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției arată că, potrivit art. 31 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, la data intrării în vigoare a acestei legi se abrogă orice alte dispoziții contrare. Astfel, arată că legea contenciosului administrativ a abrogat implicit dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002, impunându-se respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În continuare arată că, dacă instanța de contencios constituțional nu reține soluția inadmisibilității excepției de neconstituționalitate, solicită admiterea acesteia, deoarece textul de lege criticat contravine art. 16 alin. (1) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public arată că Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 este o lege cu caracter general, ce trebuie să prevadă în mod expres abrogarea unei legi cu caracter special cum este Legea nr. 550/2002, astfel că nu se pot reține concluziile de respingere ca inadmisibilă a excepției. În continuare arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 este neîntemeiată, deoarece accesul la justiție nu presupune accesul la toate căile de atac, și, de asemenea, nu se încalcă nici prevederile art. 16 din Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.699/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** a sesizat **Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Di Apollo” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe pronunțate de Tribunalul București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece cei care contestă, la secția de contencios administrativ a tribunalului, raportul de evaluare și stabilirea prețului de vânzare a spațiilor care fac obiectul Legii nr. 550/2002 nu au deschisă și calea recursului împotriva hotărârii pronunțate de această instanță, spre deosebire de alte persoane care, atunci când atacă un act administrativ potrivit Legii nr. 554/2004, au deschisă împotriva hotărârii date de instanță în acest caz calea recursului. De asemenea, arată că dispoziția de lege criticată, ce consacră imposibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești, încalcă dreptul justițiabilului de a se adresa justiției și de a beneficia de un proces echitabil, în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție și cu cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În continuare arată că se încalcă și prevederile art. 129 din Constituție, deoarece nu se poate suprima printr-o dispoziție legală dreptul de a exercita o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost soluționat fondul cauzei.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Constituția și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impun un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac, accesul la justiție neînsemnând accesul la toate căile de atac. Dreptul la dublul grad de jurisdicție este consacrat, potrivit Protocolului nr. 7 la Convenție, numai în materie penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul este acela care stabilește atât căile de atac, cât și modalitatea folosirii acestora, putând institui reglementări speciale care să atribuie caracter definitiv unor hotărâri judecătorești ori să limiteze exercitarea căilor de atac.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege, într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 5 noiembrie 2002. Titlul legii a fost modificat prin Legea nr. 558/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.200 din 15 decembrie 2004.

Textul de lege criticat are următorul conținut: *„Raportul de evaluare și stabilirea prețului de vânzare pot fi contestate de persoanele interesate, în termen de 5 zile de la depunerea raportului, la secția de contencios administrativ a tribunalului. Judecata se face de urgență, cu citarea contestatorului, a comisiei și a evaluatorului. Comisia este reprezentată de președintele acesteia. Participarea procurorului este obligatorie. Hotărârea este definitivă și irevocabilă.“*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 129 referitoare la folosirea

căilor de atac. De asemenea, invocă încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

În ceea ce privește susținerile avocatului autorului excepției, în sensul că dispoziția de lege criticată a fost abrogată implicit și drept urmare excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea constată că nu poate reține această afirmație și va trece la analiza pe fond a excepției de neconstituționalitate.

În continuare Curtea constată că prevederea criticată, potrivit căreia hotărârile pronunțate de tribunal în această materie sunt irevocabile, nu încalcă prevederile Constituției sau pe cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Constituția nu cuprinde prevederi care să stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stabilind în art. 129 că acestea se exercită *„în condițiile legii“*. Prin Decizia nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, Curtea a statuat că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competență exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În acest sens este și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

În legătură cu invocarea încălcării art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se constată că acest text nu prevede un dublu grad de jurisdicție, această garanție procedurală existând doar în materie penală, potrivit art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție, în timp ce în celelalte domenii are aplicabilitate textul art. 13 din Convenție. Astfel, se constată că textul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune doar existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție (Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, 2000) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac“.

Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale constante, tratamentul juridic egal constituie un drept al cetățenilor numai în măsura în care aceștia se găsesc în situații juridice identice, deosebiri sub acest aspect impunând în mod necesar un regim juridic diferențiat. Așa fiind, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, excepție ridicată de Societatea Comercială „Di Apollo” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.699/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 28 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, excepție ridicată de Societatea Comercială „La Ninette” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 1.548/C/2005 al Curții de apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că Legea nr. 359/2004 are ca scop simplificarea unor operații de înregistrare în registrul comerțului, astfel că textul de lege criticat este în concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.548/C/2005, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice**, excepție ridicată de Societatea

Comercială „La Ninette“ — S.R.L. din Satu Mare într-un recurs formulat împotriva încheierii pronunțate de judecătorul delegat la oficiul registrului comerțului, prin care s-a dispus dizolvarea acestei societăți.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că simpla neîndeplinire a unei proceduri de formă, fără legătură cu condițiile de fond ale constituirii unei societăți, contravine dispozițiilor constituționale ale art. 45, art. 47 alin. (1) și ale art. 135 alin. (2) lit. a).

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, acesta având scopul de a crea un cadru favorabil dezvoltării tuturor factorilor de producție, prin eliminarea de pe piață a societăților care nu au solicitat codul unic de înregistrare, ce este utilizat de toate sistemele informatice.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că scopul urmărit de legiuitor prin Legea nr. 359/2004 a fost acela de simplificare a procedurilor administrative și de promovare a calității serviciilor, precum și de instituire a unei proceduri simple și rapide de înmatriculare în registrul comerțului și de înregistrare fiscală a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, care, potrivit legii, au obligația să ceară înmatricularea în registrul comerțului.

Avocatul Poporului consideră prevederile legale criticate ca fiind constituționale, întrucât prin reglementarea procedurii de preschimbare a certificatului de înmatriculare, precum și a celui de înregistrare fiscală se asigură cadrul legal necesar desfășurării unei activități economice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29

din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înscrierea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004, dispoziții care au următorul conținut: „*Neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, până la termenul prevăzut la art. 26, atrage dizolvarea de drept a persoanelor juridice prevăzute la art. 2.*“

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 47 alin. (1) privind obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel de trai decent și ale art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 au mai fost supuse controlului de constituționalitate într-o cauză în care ca și în prezentul dosar se invoca încălcarea art. 45, art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 83 din 7 februarie 2006, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut, în esență, că procedura de înmatriculare în registrul comerțului și de înregistrare fiscală a comercianților, instituită prin Legea nr. 359/2004, precum și obligația preschimbării vechilor forme de certificate de înmatriculare și de înregistrare fiscală până la un anumit termen, sub sancțiunea dizolvării de drept a persoanei juridice, nu reprezintă o încălcare a dispozițiilor constituționale privind libertatea economică, obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel de trai decent și celor referitoare la libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, ci reprezintă consecința încălcării unor dispoziții de lege.

Cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, excepție ridicată de Societatea Comercială „La Ninette” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 1.548/C/2005 al Curții de apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 1.351/2001 privind atestarea domeniului public al județului Harghita, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.351/2001 privind atestarea domeniului public al județului Harghita, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 și 597 bis din 13 august 2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 14 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Brădești“:

a) următoarele poziții se abrogă:

— la titlul „Drumuri“, pozițiile nr. 2 „Drum comunal Satu Mare intravilan, 25.224 m²“ și nr. 5 „Drum de exploatare Satu Mare extravilan, 394.100 m²“;

— la titlul „Construcții“, pozițiile nr. 3 „Clădire administrativă Satu Mare — Sediul Primăriei Satu Mare, 50 m²“, nr. 4 „Clădire administrativă Satu Mare — Dispensar Medical, Magazine, 232 m²“, nr. 7 „Construcții pentru Cămin Cultural Satu Mare — Sala de spectacole, biblioteca, 596 m²“, nr. 10 „Construcții pentru învățământ Satu Mare — Școala generală 1—8 clase, 796 m²“, nr. 11 „Construcții pentru învățământ Satu Mare — Școala generală 2—4 clase, 270 m²“,

nr. 12 „Construcții pentru învățământ Satu Mare — Școala generală 3—4 clase, 80 m²“, nr. 14 „Construcții pentru învățământ — Grădinița de copii Brădești, 165 m²“, nr. 15 „Construcții pentru învățământ Satu Mare — Grădinița de copii, 217 m²“, nr. 17 „Construcții zootehnice — Clădire însămânțări artificiale, 60 m²“, nr. 18 „Construcții zootehnice — grajd Satu Mare, 120 m²“, nr. 20 „Construcții PSI — Remiza PSI Satu Mare, 20 m²“ și nr. 22 „Construcții speciale Satu Mare — WC public Satu Mare, 3 m²“;

— la titlul „Terenuri“, pozițiile nr. 2 „Teren aferent construcției — dispensar, Magazin Satu Mare, 1.100 m²“, nr. 3 „Teren aferent construcției — Primărie, Cămin Cultural, Satu Mare, 3.100 m²“, nr. 6 „Teren aferent construcției Satu Mare — Școala generală 1—8 clase, 1.700 m²“, nr. 7 „Teren aferent construcției Satu Mare — Școala generală 2, 1.600 m²“, nr. 8 „Teren aferent construcției Satu Mare — Școala generală 3, 800 m²“, nr. 10 „Teren aferent construcției Brădești — Grădinița de copii Brădești, 800 m²“, nr. 11 „Teren aferent construcției Satu Mare — Grădinița de copii S.M., 800 m²“, și nr. 15 „Teren aferent construcției Satu Mare — Însămânțări artificiale, 200 m²“;

— la titlul „Poduri“, pozițiile nr. 9 „Pod de lemn Satu Mare — pâraul Brădești, 21 m“ și nr. 11 „Podețe Satu Mare intravilan, 123 m“;

— la titlul „Albie pârâu și apă“, pozițiile nr. 14 „Albie pârâu Satu Mare extravilan, 21.900 m²“ și nr. 17 „Albie apă intravilan Satu Mare, 680 m²“;

— la titlul „Cimitir“, poziția nr. 19 „Cimitir extravilan Satu Mare, 13.800 m²“;

— la titlul „Monumente“, poziția nr. 17 „Construcții — Monument Satu Mare“;

b) se completează cu poziția nr. 23, conform anexei nr. 1.

2. La anexa nr. 18 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Cârța“:

a) se abrogă pozițiile nr. 4, 11, 17, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 36, 37 și ultimul rând de la poziția 38;

b) secțiunea „Bunuri imobile“ se completează cu pozițiile nr. 39—45, conform anexei nr. 2.

3. Anexa nr. 20 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Corund“ se completează cu pozițiile nr. 72—84, conform anexei nr. 3.

4. La anexa nr. 21 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Dănești“:

a) se abrogă pozițiile nr. 3, 7, 9, 11, 13, 18, 19, 20, 21, 23, 30, 32, 34, 35, 36 și 38;

b) se completează cu pozițiile nr. 39—43, conform anexei nr. 4.

5. Anexa nr. 22 privind inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Dealu se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 5.

6. Anexa nr. 26 privind inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Frumoasa se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 6.

7. Anexa nr. 28 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Joseni“ se completează cu pozițiile nr. 25—27, conform anexei nr. 7.

8. Anexa nr. 33 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Lupeni“ se completează cu pozițiile nr. 41 și 42, conform anexei nr. 8.

9. Anexa nr. 34 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Mărtiniș“ se completează cu pozițiile nr. 37—58, conform anexei nr. 9.

10. Anexa nr. 54 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Tulgheș“ se completează cu poziția nr. 111, conform anexei nr. 10.

11. La anexa nr. 57 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Vârșag“:

a) se abrogă pozițiile nr. 23 și 24;

b) se modifică poziția nr. 18 la coloana 3 referitoare la denumirea bunului și va avea următorul cuprins: „Drumuri pietruite și zona de protecție“;

c) se completează cu poziția nr. 26, conform anexei nr. 11.

12. Anexele nr. 1—11*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Bodu

București, 22 februarie 2006.
Nr. 262.

*) Anexele nr. 1—11 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

PUBLICAREA ANUNŢURILOR ÎN MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” vă pune la dispoziție acest material informativ pentru o mai bună cunoaștere a datelor necesare publicării anunțurilor în Partea a III-a a Monitorului Oficial al României.

Cererile care conțin toate datele necesare publicării anunțului pot fi expediate prin poștă sau pot fi depuse direct la sediul Regiei Autonome „Monitorul Oficial” - Centrul pentru relații cu publicul din București, șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5 (cod poștal 050651).

Programul de lucru cu publicul în cadrul Centrului: luni - joi - 8,00 - 15,00; vineri - 8,00 - 13,00.

Taxa de publicare pentru anunțurile depuse direct se achită la casieria din incinta Centrului pentru relații cu publicul.

Cererile expediate prin poștă trebuie să aibă anexată chitanța poștală în original sau în copie, pentru confirmarea plății taxei de publicare. Taxa este de 12 RON, sumă ce va fi achitată în contul Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, cont menționat în caseta tehnică a oricărui monitor oficial (cont nr. RO75RNCB5101000000120001, BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ - S.A., Sucursala „UNIREA”, București, iar pentru persoanele juridice bugetare - cont nr. RO12TREZ7005069XXX000531, DIRECȚIA DE TREZORERIE ȘI CONTABILITATE PUBLICĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI); C.U.I. 427282, Atribut fiscal R.

Exemplarele Monitorului Oficial, Partea a III-a, se pot cumpăra de la librăria din incinta Centrului pentru relații cu publicul sau se expediază prin poștă, numai la cererea expresă a celui interesat, cu plata anticipată a ziarului (0.30 RON/exemplar).

DATELE NECESARE PUBLICĂRII ANUNŢURILOR

- I. **Permis de conducere** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; categoria permisului; numărul permisului; anul eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- II. **Certificat de înmatriculare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria certificatului; numărul de înmatriculare a autovehiculului; data eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- III. **Carte de identitate auto** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria cărții de identitate a autovehiculului, numărul de identificare a autovehiculului, data eliberării, organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza reprezentanței R.A.R. în original.
- IV. **Livret militar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul livretului; data eliberării; organul emitent; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent.
- V. **Carnet de muncă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; denumirea organului emitent la data eliberării actului; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent sau de la ultimul loc de muncă.
- VI. **Act de studii** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa completă ale solicitantului; felul, seria și numărul actului; numărul și data la care au fost înregistrate în evidențele unității de învățământ emitente; anul absolvirii; organul emitent, cu denumirea de la data eliberării. Datele se obțin de la instituția care a eliberat actul.
- VII. **Titlu de proprietate** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa solicitantului; numărul titlului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. În cazul în care anunțul se face de către altă persoană decât titularul actului, este necesar să se precizeze în cerere în ce calitate se face anunțul și să se anexeze documentul care dovedește această calitate, în original sau copie. Obligatoriu se anexează adeverință de la comisia emitentă.
- VIII. **Certificat de revoluționar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. Cererea trebuie să fie însoțită de o copie a certificatului pierdut sau de o adeverință eliberată de asociația de revoluționari, care să confirme datele menționate în cerere.
- IX. **Carnet de marinar, certificat de competență pentru personalul navigant maritim și maritim-portuar, documente de atestare pentru personalul navigant fluvial** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- X. **Brevete și certificate de capacitate pentru personalul navigant maritim** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- XI. **Autorizația instructorului de conducere auto independent** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; numărul; data eliberării; organul emitent.
- XII. **Brevete** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; denumirea decorației, gradul și clasa acesteia; numărul și data decretului de conferire; numele și prenumele posesorului, inițiala tatălui.
- XIII. **Act de naționalitate al navei** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice (proprietar sau utilizator); felul actului; numărul și data actului; organul emitent. În cazul persoanei juridice, cererea va fi semnată de reprezentantul legal și ștampilată.
- XIV. **Permis de armă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Se anexează adeverință organului de poliție în original.
- XV. **Permis de vânatoare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la asociația de vânatoare, care a eliberat actul.
- XVI. **Formulare fiscale cu regim special, înscrise și numerotate** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria, numărul (sau de la numărul ... la numărul...), menționându-se dacă erau completate, ștampilate sau în alb și dacă se declară nule. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XVII. **Certificat de înregistrare fiscală** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul certificatului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XVIII. **Licența de transport/copia conformă, certificat de transport în cont propriu/copia conformă, licența de traseu** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XIX. **Licența de transport rutier public în regim de taxi, licența taxi și licența de execuție pentru activitatea de dispecerat taxi** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XX. **Autorizația școlii de conducere auto, autorizația laboratoarelor de examinare psihologică, autorizația pentru efectuarea de operațiuni de comerț exterior cu produse strategice** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXI. **Ciocane silvice de marcat/ pentru control, dispozitive de marcat material lemnos** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ciocanului/dispozitivului; amprenta acestuia. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXII. **Ștampile cu stema României** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ștampilei; amprenta acesteia. Se anexează la cerere modelul ștampilei decupat de pe un act mai vechi. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXIII. **Schimbări de nume** - Cerere cu viza oficialului de stare civilă în original; copie de pe certificatul de naștere al persoanei care își schimbă numele.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 114494